

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.576 van 7 januari 2000
in de zaak A. 83.924/VII-18.234.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Liberiaanse nationaliteit, op 3 mei 1999 heeft ingediend
om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
het bevel van 1 februari 1999 om het grondgebied van het
Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op
2 maart 1999;

Gelet op de beschikking van 27 mei 1999
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Liberiaanse nationaliteit, komt op 1 januari 1996 in België aan en vraagt op 2 januari 1996 de hoedanigheid van vluchteling aan.

1.2. Op 4 januari 1996 weigert de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken het verblijf in het Rijk.

1.3. Op 16 januari 1996 beslist de Adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk is en op 22 december 1997 weigert hij de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. Op 15 september 1998 weigert de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen de hoedanigheid

van vluchteling. Tegen deze beslissing heeft verzoeker een beroep tot nietigverklaring ingediend. De zaak is bij de Raad van State bekend onder het nummer 80.571/VII-17.293.

1.5. Op 2 maart 1999 ontvangt verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit bevel is als volgt gemotiveerd :

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (wet 15/12/80 -art.7, alinea I, 2°) werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 08/10/81 -art. 77)".

Dit is de bestreden akte.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 62, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de schending van artikel 149 van de Grondwet, doordat de motivering onjuist is, dat er over de asielaanvraag geen definitieve beslissing is, terwijl er nog steeds een procedure voor de Raad van State tegen de beslissing van de Vaste

Beroepscommissie voor vluchtelingen lopende is, zodat minstens dient gemotiveerd te worden dat ondanks dit beroep er toch een reden is om een bevel te verlenen;

2.1.2. Overwegende dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen een jurisdictionele beslissing is; dat een beroep bij de Raad van State niet opschortend werkt, zodat de beslissing van 15 september 1998 van de Vaste Beroepscommissie uitvoerbaar is; dat derhalve het bestreden bevel op afdoende wijze de feitelijke en juridische gronden bevat waarop het is gesteund, aangezien het enerzijds stelt dat verzoeker niet erkend werd als vluchteling en anderzijds terecht verwijst naar de artikelen 6 en 7 van voornoemde wet van 15 december 1980, nu vaststaat dat verzoeker langer dan de in artikel 6 van die wet bepaalde termijn in het Rijk verblijft; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending van het recht van verdediging als algemeen rechtsbeginsel aanvoert, doordat zolang niet door de Raad van State beslist is over het beroep tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet zonder het recht van verdediging te schenden een bevel kan worden genomen, dat het bevel kan leiden tot effectieve terugwijzing wat het beroep bij de Raad van State zonder voorwerp zou maken, wat op zijn beurt impliceert dat het geen zin heeft zich te verdedigen tegen een negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie;

2.2.2. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat het bevel geldig is gesteund op de niet-erkenning als vluchteling; dat een eventuele "effectieve terugwijzing" van verzoeker het annulatieberoep tegen de Vaste Beroepscommissie niet zonder voorwerp maakt; dat verzoeker, bijgestaan door een raadsman,

immers het beroep tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag door de Vaste Beroepscommissie kan voortzetten; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending van de Conventie van Genève en van het gelijkheidsbeginsel aanvoert doordat :

"Een asielaanvraag dient onderzocht te worden vanuit de definitie die de Conventie van Genève geeft.

Dit is in casu totaal niet het geval.

Er wordt op geen enkele wijze nagegaan of de door verzoeker aangebrachte feitelijke gegevens op één of andere wijze beantwoorden aan de criteria van (voor)melde definitie.

Er wordt enkel op drie detailpunten die in feite de kern van het verzoek niet raken gemotiveerd en dan nog op een foutieve wijze.

Verzoeker verwijst naar de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift neergelegd tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie.

Verzoeker is ervan op de hoogte dat er niet naar Liberia wordt gerepatriëerd. Tegenover diverse van zijn landgenoten die in identiek dezelfde situatie als hij vertoeven wordt geen bevel genomen. Het gelijkheidsbeginsel is door het bestreden bevel geschonden.";

2.3.2. Overwegende dat het middel inzoverre het gericht is tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, waarbij aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd niet dienstig kan worden aangevoerd tegen een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat wat de schending van het gelijkheidsbeginsel betreft het middel beperkt is tot een loutere bewering dat "tegen zijn landgenoten die in identiek dezelfde situatie als hij vertoeven (...) geen bevel (wordt) genomen"; dat het middel derhalve niet als een rechtsmiddel waarin aangegeven wordt op welke wijze een rechtsregel wordt geschonden, kan worden aangemerkt; dat het derde middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven januari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.